

[Jørgen Estrup]

for landets grænser, forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg må sige, at det ikke er den sædvanlige stil fra Fremskridtspartiets side, hvor man plejer at have en vis sans for, at det frie initiativ ikke må begrænses unødigt.

Så jeg vil sige, at jeg har ringe forståelse for lovforslaget, når det, der kunne være problemet, nemt kan sikres ad anden vej.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg kan da godt følge forslagsstillerne så langt – altså følge dem med hensyn til bekymringen, når det gælder boligselskabernes engagementer, som kan påføre lejerne tab. Er der grund til bekymring, er der forhold, som kan bringe boligselskaberne ud i nogle tvivlsomme engagementer, så er det da noget, vi skal kigge på; så langt kan jeg følge forslagsstillerne. Men vi har bestemt ikke noget imod, at vi har en vis eksport på dette område. Den viden og ekspertise, vi har opbygget på boligområdet, kan vi roligt dele med andre, og er der nogle muligheder for at eksportere noget af dette, ser vi det gerne.

Jeg må afvise det foreliggende lovforslag, og jeg har noteret mig boligministerens ord om, at Boligministeriet kigger på forholdene omkring misbrug af ordningerne. Derfor har jeg tillid til, at de huller, der eventuelt måtte være, bliver stoppet. Men som lovforslaget ligger her, kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte det.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er da glædeligt, når boligministeren er positiv, og det var jo boligministeren, som var mest positiv over for lovforslaget. Det kan skyldes, at hans kollega, den tidligere boligminister, offentligt havde bebudet et lovindgreb for at sikre mod misbrug på dette område og for at sikre, at de almennyttige boligselskaber, som vi poster offentlige penge i i massevis, bliver herhjemme på den danske matrikel og tilgodeser de danske lejere. Det kan ikke være meningen, at man kommer i en situation, hvor man risikerer at få mere eller mindre tvivlsomme projekter rundt omkring.

Det er da ganske rigtigt, at man kunne lave selskabskonstruktioner, som ville kunne sikre, at man godt i et datterselskab kunne eksportere knowhow. Men det selskab skal have en startkapital, og den skal også komme et sted fra. Og jeg går ud fra, at det eneste sted, den kan kom-

me fra, det er fra moderselskabet. Det betyder, at der i hvert fald i den fase bliver stillet midler til rådighed.

Dernæst er der vel ingen herinde, som ikke kender til, hvordan disse selskabskonstruktioner kan flettes ind i hinanden, og hvordan pengene kan flyde fra det ene selskab til det andet, uden at man altså overhovedet kan finde frem eller tilbage i det. Derfor er der såmænd ikke så megen grund til at overveje dette her så nøje. Boligministeren må simpelt hen indtage den principielle holdning – og det burde Folketinget også – at disse almennyttige danske boligselskaber får bevilget offentlige midler for at sikre danske lejere, som ikke selv kan betale markedslejen, en rimelig bolig, og ikke noget som helst andet. Nogle gange er man altså nødt til at slå nogle skodder i for folk, således at de kan forstå det, og tage tingene i starten.

Jeg frygter, at hvis dette først får lov til at begynde, mister man kontrollen over det på lang sigt. Et lille selskab som Lejerbo har nu har brugt 1 mio. kr. til at sætte noget i gang; det vil sikkert få datterselskaber, og det vokser og vokser og vokser. Og på et eller andet tidspunkt revner ballonen, og så skal de hjem og hente pengene, for det viser sig, at der er lånt penge ud fra det selskab til det selskab til det selskab. Den risiko synes jeg ikke man skal løbe.

Når vi i Fremskridtspartiet har fremsat dette lovforslag, er det, fordi vi principielt mener, at så længe man yder offentlige tilskud til almennyttigt byggeri, må det være en klar forudsætning, at det er penge, der bliver brugt til gavn for danske lejere, og som ikke bliver sat på spil i tvivlsomme eventyr i udlandet.

Vi håber, at vi under udvalgsarbejdet kan overbevise de andre partier om, at nogle gange handler det altså også om, at man allerede i starten af en idé tager fat i den og simpelt hen slår fast: Her går grænsen, det vil vi altså ikke acceptere, det skal de danske skatteydere ikke finansiere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Bo-